

ligger Afgørelsen, og man har derfor fri Hænder til at vælge den Skatteform, man maatte anse for i og for sig ønskeligt og formaalstjenligt. Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag gælder det jo, som ogsaa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (C. Hage) udtalte, at det med den herved foreslaaede ny Skat gaar paa samme Maade som med enhver ny Skat, at den mødes med Uvilje fra først af. Man er opmærksom paa alle de Ulemper og alle de uheldige Sider ved en saadan ny Skat, uden at gøre sig de gode Sider, de Fordele, der følge med den, rigtig klare. Ser man hen til den nu bestaaende personlige Skat, Indkomstskatten her i Kjøbenhavn, maa det vistnok erkendes, at rent teoretisk set har denne Skat store Fordele og virker paa et fyldestgørende Grundlag; men det gaar jo her som saa ofte, at Teori og Praxis ikke følges ad, og i Praxis har det vist sig saare uanseligt at finde de virkelige Indtægter. Det har trods al Omhu og alle Bestræbelser fra Rigningsmyndighedernes Side vist sig, at man vistnok ikke rammer al skattepligtig Indtægt, og at det derfor for saa vidt maa siges, at Skatten falder ulige paa Beboerne. Der er ogsaa, som omtalt af den ærede foregaaende Taler, adskillige Mangler i den Lov, der har indført denne Skat, Loven af 1861, som burde afhjælpes, og da det er en Skatteform, som er indført alene her i Kjøbenhavn, burde den, for at være retfærdig, være suppleret med en Ordning af de mellemkommunale Skatteforhold, en Ordning, som kunde medføre, at udenbys boende, som drive Næring her i Kjøbenhavn og nyde Fordel af alle Kommunens Goder sammen med Kjøbenhavns andre Indvaanere, ogsaa kom til at rammes af denne Skat, medens de nu gaa fri for den. Ligeledes burde Aktieselskaber formentlig ogsaa indbrages under Indkomstskatten. Men der vilde da komme saa mange Spørgsmaal op, at det Krav, der fra Kommunens Side maa stilles paa hurtigt at faa en Forøgelse af sine Indtægter, ikke vilde kunne opfyldes, hvis man stulde afvente Ordningen af alle disse Forhold. Der vilde jo rejse sig andre Kvæstioner, Spørgsmaal om en Formueskat, Spørgsmaalet om en mere progressiv Skala, og Tiden vilde gaa hen dermed. Det ærede Medlem, som talte nys, mente nok, at det ikke kunde være saa overmaade lang Tid, det kunde kræve, men jeg er overbevist om, at medens selve Underjøgelsen af Spørgsmaalene ikke vilde fordrø saa megen Tid, vilde det kræve lang Tid at komme til Enighed om de Afgørelser, der i den Henseende maatte

træffes. Nu er Forholdet med Hensyn til den her foreslaaede Skat jo det, at den i ikke saa Retninger vil afhjælpe de Ulemper ved Indkomstskatten, som her ere bragte paa Tale. Den vil ramme udenbys boende, der drive Næring her i Kjøbenhavn; den vil ramme Aktieselskaber, og man vil ad den Vej faa en ikke ubetydelig Del af Stattens Beløb ind fra andre end Kjøbenhavns Beboere, fra udenbys boende og Aktieselskaber, som nu ere fri. Man vilde derved altsaa i ikke ringe Grad lette Byrden ved denne Skat for selve Indvaanerne af Staden. Det er jo ganske vist en Fordel og noget, der taler til Bedste for denne Skat i Sammenligning med at gaa til en Forøgelse af Skatteprocenten. Det kan heller ikke nægtes, at det er et rigtigt og fornuftigt Princip i denne Skattelov, at den vil, til Dels i hvert Fald, faa Virkning som Lufsussskat; i hvert Fald i et vist Omfang vil den faa denne Virkning, hvilket maa erkendes for rigtigt, medens det paa den anden Side er en Fordel, at de smaa Boliger gaa fri for denne Skat.

Men jeg for mit Vedkommende mener dog, at de Ulemper, der knytte sig til Skatten, ere overvejende, at Fordelene ved den ikke opvejes af de uheldige Sider, som denne Skat vil føre med sig. For det første forekommer det mig utvivlsomt, at Skatten vil for en Del komme til at virke som en Skat paa fast Ejendom. Det kan jo maatte nok være forsvaret at indføre en saadan ny Bestatning — derom ere jo Meningerne delte — men i alt Fald kunne Meningerne ikke være delte om, at det er uheldigt, at Skatten kun til Dels vil blive en Skat paa fast Ejendom, men til Dels ikke. I visse Kvarterer af Byen kan der ingen Tvivl være om, at hele Stattens Beløb eller i alt Fald den væsentligste Del deraf vil komme til at hvile paa Ejerne, medens derimod i andre Dele af Byen Skatten lige saa vist vil komme til at ramme dem, den er bestemt til at ramme, nemlig Lejerne. Det er klart, at denne Forstel er en Ubillighed. En meget stor Mangel ved den her foreslaaede Skat, Huslejeskatten, er det, at den ikke retter sig efter Statteebnen hos de Personer, den rammer. Det er jo nemlig klart, at meget store Indtægter vilde slippe forholdsvis billigt fra denne Skat, thi det er ikke muligt, at Udgiften til Bolig kan stige i Forhold til de stigende Indtægter, saa snart man naar op over en vis Grænse. Manges en Næringsbedrift, som efter sin Natur kræver store, betydelige Lokaliteter, uagtet Bedriften i og for sig ikke er af stort Omfang eller særlig indbringende, vil rammes haardt, medens paa